

[Rosing.]

rende udkastet til dette lovforslag. Jeg vil håbe, at dette spørgsmål må blive nærmere berørt under udvalgsarbejdet.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): Jeg siger tak til de ærede ordførere for den gennemgående velvillige modtagelse af lovforslaget, selv om der fra forskellige sider blev hældt lidt malurt i bægeret; det havde jeg for så vidt også ventet, for det er jo et særligt lovforslag, der her foreligger, fremsat under særlige omstændigheder, men det synes jeg også fremgik af udtalelserne fra nogle af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch sagde, at det var en noget ultraditionel måde, lovforslaget var fremsat på, og spurgte, om det ikke kunne være fremsat noget tidligere, så tinget kunne have haft noget mere tid til at behandle det. Dertil må jeg svare, at det har der desværre ikke været mulighed for af forskellige grunde. Der er jo, som vi så tit må sige, særlige forhold, der gør sig gældende for Grønland, bl. a. det, at de forskellige spørgsmål først skal behandles i Grønland både på den ene og den anden måde, i dette tilfælde både af tjenestemandorganisationerne og af landsrådet. Endvidere har kommunikationsforholdene deroppe og vintertiden, som vi nu snart er kommet igennem, medvirket til, at dette lovforslag beklageligvis ikke har kunnet fremsættes før. Havde det været muligt, var det naturligvis sket.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch mente også, at det var et halvfærdigt forslag. Ja, det er det på den måde, at der endnu er adskilligt, som skal behandles. Lovforslaget har kun været til en principiel, en foreløbig behandling i lønningsrådet, hvor det i og for sig skulle have været behandlet færdigt, før det blev fremsat i folketinget; men på grund af de særlige omstændigheder, bl. a. tidsfaktoren, altså 15. marts reglen, er det gået på denne måde.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch udtalte, at jeg sædvanligvis ikke var særlig brysk i mine udtalelser, eller noget i den retning — det glæder mig at høre — men at jeg havde været det i denne forbindelse —

hvilket altså var lidt fremmed for det ærede medlem — idet det ærede medlem mente, at jeg var kommet med noget i retning af en trussel. Noget sådant synes jeg i og for sig ikke ligger i mine ord, som de blev citeret. Det er rigtigt, at der kan blive tale om en del ændringsforslag, måske også flere end normalt ved behandlingen af et sådant lovforslag, men disse ændringsforslag vil, set i relation til lovforslagets nydannelser som helhed, dog blive af temmelig ringe omfang. Mine bemærkninger er absolut ikke tænkt som en trussel.

Det ærede medlem mente også, at det hele måtte ses i et større politisk perspektiv, det ønskede det ærede medlems parti. Det er meget forståeligt, og jeg synes i øvrigt også meget rigtigt, at man vil se det i et større politisk perspektiv; i øvrigt synes jeg også, det fremgår af alt, hvad der har forbindelse med dette lovforslag, udtalelserne derom, fremsættelsestalen o. s. v., at det er noget, der skal ses i et større politisk perspektiv, og den resonans, det har fået både i Grønland og hernede, viser jo, at det sker. Jeg synes, det var rigtigt af det ærede medlem at påpege, at det er noget, man bør tænke på i udvalget. Endelig udtalte det ærede medlem hr. Viggo Hauch det ønske, at man, sikkert efter en større udvalgsbehandling, kunne nå frem til en løsning, der kunne samle hele folketinget, og denne udtalelse kan jeg naturligvis ganske slutte mig til.

Det ærede medlem hr. Baagø var inde på det meget omtålige problem om fødestedskriteriet og påpegede i den forbindelse, at man fra det konservative folkepartis side egentlig ville foretrække „de 5's forslag“ som vi kalder det, et forslag, der indebærer et uddannelseskriterium. Vi er både i Grønlandsudvalget af 1960 og på anden måde igennem de sidste 4 år, hvor vi har behandlet disse spørgsmål, hele tiden stødt på dette, at et eller andet kriterium var nødvendigt af hensyn til den grønlandske produktion, den produktion, som vi nu — og med rette — investerer så meget i og skal investere endnu mere i. Vi må se på helheden og give den grønlandske produktion dens chance, det er det afgørende punkt, og man skal helt ned til bunden af dette spørgsmål. Den grønlandske produktion skal have sin chance, det må vi sørge for, ellers bliver det